

Fénygyermek fénnyben élnek
Aranyrózsák éjben élnek
Csontjaidon érzem a kízó mérget
Csontjaimban érzem a kízó létet
Mondd, hogy soha nem ér véget
Lényünk minden hidat feléget
Ez a végzet-
Közlelről kémelelni a világmindenséget
Arany napjaink rozsdává érnek
Aranyban izzó fénygyermek
Igző rózsákat esznek

Fénygyermek, a mai társadalom fiatalságának a motívuma, kik azt hiszik, s némi joggal, hogy mindent megkaphatnak. S ezt az összkomfortos XXI. századunk biztosítja nekik. A rózsák, a szerelem motívuma a versben. A vers a századunk gyors szerelmeit, a „mindig szerelmesek vagyunk, de mindig másba” problémát latolgatja. „Fénygyermek igzó rózsákat esznek”- nincs már meg a szerelemben a folytonosság, mihelyst felfaljuk a szerelmet, kiégve egy újat, egy jobbat keresünk.